

Det stemmer ganske med det ærede Medlems Betragtning af Anordninger, men jeg tror ikke, at det stemmer med Flertallets Betragtning af Anordninger. Thi en Anordning er ikke en Lov; om Love gjælder det, at de ikke kunne sættes ud af Kraft, medmindre begge Rigsdagens Afdelinger vedtage det, men ved at lægge denne Magt i Regjeringens Haand er det ganske naturligt at foreskrive, at dersom en af Rigsdagens Afdelinger modsatte sig dens Anordning, skal den træde ud af Kraft. Ellers vide vi jo vel, saaledes som Forholdene ere, at, naar Regjeringen og Landsthinget vare enige om den Ting, havde vi ikke et eneste Ord at sige derom og kunde ikke komme til at tale med derom.

Jeg har endnu kun et Punkt at omtale overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad); det er hans Bemærkning om Kreditoplag. Det er ikke blot af Hensyn til mine Værditoldforslag, at jeg har stillet de Forslag, jeg er fremkommen med om Indskrænkning af Kreditoplagsretten, men det er ogsaa af en anden Grund, nemlig den, at, naar der indføres Varer, som tillige fabrikeres her i Landet, medfører det mange Misforståelser mellem Toldvæsenet og dem, der have Varer paa Kreditoplaget, ved det fjerdingaarlige Efterhyn, idet der saa ofte ikke kan skjælnes imellem, om det er de indførte eller de her i Landet fabrikerede Varer. Det er en af Ulemperne ved Kreditoplag. Nu staar det, efter den nuværende Lovgivning, i Toldvæsenets Magt i de allerfleste Tilfælde at bestemme, hvorvidt det vil give Kreditoplag eller ikke. De tidligere Lovforslag, som have foreligget her, ville medføre en meget stor Udvidelse af Kreditoplagsretten. Men det har som sagt sine Uanskeligheder lige overfor disse Forhold. I det Sted har jeg foreslaaet indført en Toldkredit indtil 4 Maanedes, men det er ingenlunde som en Ret, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds synes at opfatte det. Thi der staar i § 12, at for Tolben paa Varer, som ikke have Kreditoplagsret, kan der tilstaaes indtil 4 Maaneders Kredit paa de her omhandlede Betingelser. Angaaende den her omhandlede Toldkredit maa jeg, overfor de Indvendinger, der bleve fremsatte i Gaar, gjøre opmærksom paa, at Toldvæsenet har hverken mere eller mindre Sikkerhed her, end det har ved Kreditoplagsvarer, idet Kreditoplagsvarer henligge fra Kvartal til Kvartal uden at kunne sælges, rømmes op, og uden at Toldvæsenet kan skride ind førend efter Kvartalsstiftet; i al den Tid har Toldvæsenet altsaa ingen anden Sikkerhed end den personlige.

Jeg skal nu slutte, da Tiden er saa langt fremrykket, uagtet der er flere enkelte Punkter, jeg kunde føle mig opfordret til at gaa ind paa. Jeg skal gjøre det saa meget mere, som jeg veed, at vi skulle slutte denne Forhandling med dette Møde. Men jeg vil haabe, at denne Sag vil blive undergivet en saadan Behandling i det eventuelle Udvalg, at der deraf vil kunne fremgaa et Udtryk for Folkethingets Mening, saa det kan staa klart for Landet, hvad Folkethingets Standpunkt er, og saaledes at det kan sige denne Regjering eller en eventuel senere Regjering, hvad Folkethinget vil gaa ind paa, og i hvilken Retning Folkethinget ønsker at gaa i Toldsjagen.

Brandes: Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Næregaard). Jeg haaber, at vi ved en anden Leilighed kunne komme til at drøfte denne Sag grundigere. Menighederne mellem det ærede Medlem og mig ere af to forskjellige Slags. Det ærede Medlem mente ikke som jeg, at der var Rimelighed for at gaa til en stykvis Toldreform. Han sagde f. Ex. overfor mig, at en Toldreform er af mere organisk Art, end jeg havde ment. Der er dog Ting som f. Ex. Petroleum, Kaffe o. Lign., hvor det ærede Medlem vist vil indrømme, at man ganske rolig kunde gaa til baade en hel Frigjørelse og til Nedsættelser, uden at det i Virkeligheden berørte andre Toldpositioner. Men jeg skal som sagt ikke komme nærmere ind derpaa, ja, ikke en Gang paa Spørgsmaalet om Kul, om hvilket jeg dog i Virkeligheden har en nogen anden Mening end det ærede Medlem, idet jeg ikke tror, at det paa den Maade vil komme Fabrikterne til Gode, at man behøver at være angst for at gaa til en saadan Nedsættelse. Dernæst berørte det ærede Medlem Kompensationsspørgsmaalet. Jeg skal med Hensyn til den ærede Finansministers Stilling bemærke, at, da den ærede Finansminister forelagde den spanske Handelstraktat, gif den ærede Finansminister til en Toldnedsættelse paa en halv Million Kroner, hvilket viser, at den ærede Minister dog under visse Omstændigheder kan gaa til Nedsættelse i Toldindtægterne uden at komme til en fuldstændig Kompensation. Hovedforskjellen mellem det ærede Medlem og mig i denne Sag er jo, som det ogsaa viste sig gennem den ærede Finansministers Udtalelser, den, at det ærede Medlem vil bruge denne Sag agitatorisk. Det kan jeg meget godt forstaa,